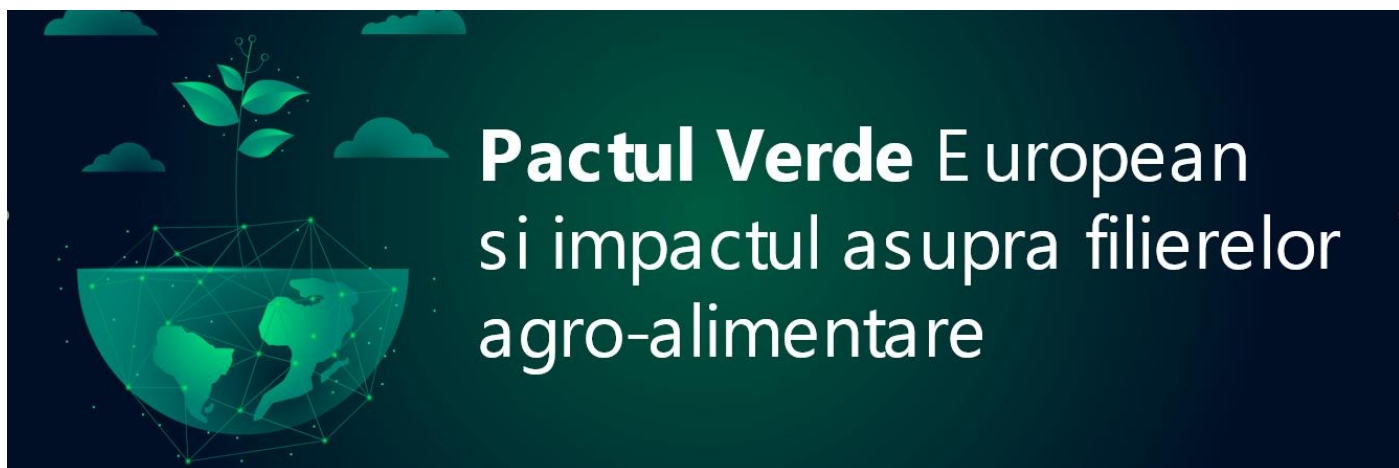

appr

Mândru că sunt fermier!®

Pactul Verde European și impactul asupra filierelor agro-alimentare

În data de 11 decembrie 2019, președintele Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, declara în fața Parlamentului European: „Scopul nostru este de a deveni, până în 2050, primul continent neutru din punct de vedere climatic”. De aceea, Pactul Verde european privește toate aspectele majore ale economiei europene, având în vedere imperativele de natură climatică și ecologică, conform noilor planuri cuprinse de Comisia Europeană.

Această propunere de reformă profundă trebuie să obțină aprobarea atât a Parlamentului, cât și a statelor membre. Este de menționat că unele dintre pachetele propuse sunt deosebit de dificile și statele membre vor ajunge cu greu la consens. Interesele sunt extrem de divergente și, dacă unele grupuri sunt preocupate de obiectivele privind carbonul, există numeroase altele din agricultură și pescuit, îngrijorate cu privire la reformele regimului de subvenționare, și din industrii precum cea de automobile și cea chimică, ce vor avea de înfruntat noile reglementări.

Consiliul European (reprezentând statele membre) și-a declarat sprijinul pentru obiectivele din 2050, dar nu a putut ajunge la unanimitate la aprobarea obiectivului « zero net » al Comisiei.

Ultima oră !!! Partidul Popular European a cerut Comisiei amânarea termenelor propuse de aceasta din urmă și pe care le inventariază și această sinteză. Amanarea este generată de criza Covid-19. În solicitarea PPE se arată: „Trebuie să acordăm siguranță fermierilor și nu să creăm incertitudini suplimentare. În această criză, ar trebui să lăsăm fermierii să producă hrana de care avem nevoie într-o atmosferă senină. Ar trebui să amânăm strategia „Farm to Fork” până cel puțin până după vară.”

Principalele teme:

- Propunerea unei ținte de neutralitate din punct de vedere al emisiilor de carbon până în 2050 și reducerea cu peste jumătate a emisiilor până în 2030.

- Crearea unui fond de tranziție de 100 miliarde EUR pentru sprijinirea țărilor dependente de cărbune : Polonia, Republica Cehă și Ungaria, și facilitarea transformării acestora.
- Introducerea taxei vamale pe carbon, care trebuie percepută pe importuri pentru a proteja industriile europene consumatoare de energie împotriva importurilor mai ieftine din țările cu politici climatice mai puțin stricte. Taxa la frontieră ar trebui să fie conformă cu regulile OMC.
- Stabilirea unor standarde specifice privind producția de mărfuri pentru a crea o economie circulară și a elimina nevoia ambalajelor de plastic și generarea altor deșeuri.
- Din 2021, cel puțin 40% din bugetul pentru politica agricolă comună și 30% din subvențiile pentru pescuit ar fi dedicate combaterii schimbărilor climatice și reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră.
- Europa vrea să abordeze principalii factori ai pierderii biodiversității, căutând să combată poluarea solului și a apei, precum și o nouă strategie în domeniul forestier. Vor fi introduse noi norme de etichetare pentru a promova produsele agricole obținute fără defrișări suplimentare.
- Cerințele de calitate a aerului ar putea să crească și obiectivele energetice ar putea deveni mai dure pentru a încuraja producerea de energie din surse regenerabile, care să atingă 100% până în 2050. Va fi încurajat transportul de mărfuri feroviar și pe apă, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Implicații pentru reformarea cadrului legal

Octombrie 2020 este limita până la care Comisia dorește să prezinte un nou plan global pentru obiectivele privind reducerea gazelor cu efect de seră cu 50% până în 2030, față de ținta curentă de 40% (în mod ideal, se încearcă să se atingă obiectivul de reducere cu 55% a emisiilor).

Pentru a realiza neutralitatea climatică până în 2050, Comisia Europeană va trebui să examineze aproape fiecare domeniu de politică, de la energie la comerț, de la impozite la agricultură, de la transport la politica industrială, ceea ce va implica o nouă legislație, precum și noi politici. Comunicarea Comisiei cuprinde, ca anexă, o foaie de parcurs privind acțiunile-cheie, precum și un calendar indicativ care stabilește o listă destul de lungă de inițiative ([click aici](#)) care sunt planificate a fi lansate în următorii doi ani.

Viziunea politică a președintelui CE ar urma să fie transpusă într-o „lege climatică” generală, care să fie prezentată Parlamentului în luna martie 2020. Aceasta ar fi piatra de temelie a legislației Green Deal, în măsura în care angajamentele politice se pot transforma într-o legislație obligatorie din punct de vedere juridic.

Comisia și-a stabilit ca obiectiv să prezinte toate propunerile spre dezbateră până la sfârșitul anului 2021.

Problema reală va fi legată de finanțarea care sprijină Acordul Verde European. Acest lucru va necesita un efort major, însemnând realocarea bugetelor existente și a liniilor bugetare noi. Următorul cadru financiar multianual

(bugetul Comisiei pe 7 ani, 2021-2027) este în prezent negociat între statele membre, cu discuții aprinse legate de valoarea contribuției la bugetul UE (de la 1% din PIB-ul național până la 1,14%). Rezultatul final este așteptat în vara 2020 și de el depinde viteza și amplitudinea schimbărilor.

Punctele-cheie ale Green Deal pentru 2030 și, respectiv, 2050

Placa turnantă a Pactului Verde o reprezintă legea privind schimbările climatice (care ar fi urmat să fie prezentată în martie 2020), destinată să angajeze UE să devină neutră din punct de vedere al emisiilor de carbon până în 2050, cu un plan de ridicare a obiectivului de reducere a emisiilor pentru 2030 la cel puțin 50% și „spre” 55%. Ținta pentru 2030 ar urma să fie stabilită precis după o evaluare a impactului care va fi finalizată în vara lui 2020.

Comisia intenționează, până în iunie 2021, să revizuiască, dacă este necesar, toate instrumentele de politică relevante referitoare la schimbările climatice. Aceasta va cuprinde sistemul de comercializare a emisiilor, incluzând o posibilă extindere a comerțului european de emisii în sectoare noi.

În acest context, Comisia a declarat că va revizui și Directiva privind impozitarea energiei, și își propune să utilizeze dispozițiile din tratate care permit Parlamentului European și Consiliului să adopte modificări în acest domeniu prin procedura legislativă de vot cu majoritate calificată, nu cu unanimitate.

Cum UE își ridică ambiția climatică, în cazul în care diferențele de niveluri de ambiție persistă la nivel mondial, Comisia va propune un mecanism de ajustare la frontieră în domeniul carbonului, pentru sectoarele selectate, pentru a reduce riscul de *scurgeri* de carbon. Acesta ar fi o alternativă la măsurile care abordează riscul *scurgerii* emisiilor de carbon în sistemul UE de comercializare a emisiilor.

Consiliul European și-a exprimat sprijinul pentru *foaia de parcurs* elaborată de Comisie la 13 decembrie, afirmând în concluziile sale că „obiectivul de neutralitate climatică trebuie atins într-un mod care să păstreze competitivitatea UE, inclusiv prin dezvoltarea de măsuri eficiente de combatere a scurgerilor de carbon, într-un mod compatibil cu OMC. În acest context, Consiliul European ia notă de intenția Comisiei de a propune un mecanism de ajustare la frontieră privind sectoarele consumatoare de carbon. Instalațiile din țări terțe trebuie să respecte cele mai înalte standarde internaționale de mediu și siguranță”. Cancelarul german a abordat problemele protecționismului anticipând problemele pe care le poate genera o astfel de măsură: „Va trebui să muncim intens la nivel internațional pentru a arăta partenerilor noștri că facem acest lucru nu pentru a ne izola, ci din cauza că jucăm pe un teren comun [...] China ar putea fi un partener bun pentru a lucra la o soluție alternativă, a declarat Merkel. "Dat fiind că China introduce acum și un sistem de comercializare a emisiilor, văd o anumită șansă de a dezvolta standarde comune cu această țară, fără să fie nevoie să mai fie introduse astfel de impozite. "

Strategia de la fermă până la furculiță - Regândirea sistemului agro-alimentar

Ar urma să fie prezentată în primăvara anului 2020 și reflectă un nivel crescut de ambiție în a reduce semnificativ utilizarea și riscul pesticidelor chimice, precum și utilizarea de îngrășăminte și antibiotice.

Strategia Farm to Fork ar contribui, de asemenea, la realizarea unei economii circulare. Acesta va avea drept scop reducerea impactului asupra mediului al sectoarelor de prelucrare a produselor alimentare și a comerțului cu amănuntul prin luarea de măsuri privind transportul, depozitarea, ambalarea și producerea deșeurilor alimentare. Aceasta va include acțiuni de combatere a fraudei alimentare, inclusiv consolidarea capacității de investigare și aplicare a legislației la nivelul UE și accelerarea eforturilor care să genereze produse alimentare și furajere inovatoare, cum ar fi cele bazate pe fructe de mare și alge.

Alimentele importate care nu respectă standardele de mediu impuse de UE în interiorul său nu vor fi permise pe piețele UE. Comisia va propune acțiuni pentru a ajuta consumatorii să aleagă diete sănătoase și durabile și să reducă risipa de alimente. Comisia va examina noi modalități de a oferi consumatorilor informații mai bune, inclusiv prin mijloace digitale, cu privire la detalii precum locul în care provine alimentele, valoarea nutritivă a acestora și amprenta lor asupra mediului.

Biodiversitatea

Comisia ar trebui să elaboreze, până în martie 2020, o strategie privind biodiversitatea, urmată de definirea unor acțiuni specifice în 2021. La Conferința Părților (CoP) din cadrul Convenției privind diversitatea biologică, programată să aibă loc la Kunming, în China, în octombrie 2020, UE ar trebui să-și facă cunoscută poziția, obiectivele globale pentru protejarea biodiversității și modalitățile concrete de abordare a cauzei principale ale pierderii biodiversității în UE, cu obiective măsurabile.

Comisia va adopta, de asemenea, o toleranță zero în ceea ce privește pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat. În 2020 ar trebui să aibă loc în Portugalia o nouă Conferință ONU pentru Oceane, prilej pentru UE de a sublinia importanța acțiunilor cu privire la problemele oceanelor Planetei.

În 2021 Comisia este așteptată să prezinte și un plan de acțiune privind poluarea zero a aerului, apei și solului.

Schimbările comerciale ale UE sub semnul Acordului de la Paris

UE pleacă de la premisa că, fiind cea mai mare piață unică din lume, poate stabili standarde aplicabile pe lanțurile de valoare globale în scopul aprovizionării durabile cu materii prime critice și strategice.

În ceea ce privește respectarea angajamentelor din cadrul acordului de la Paris, aceasta va constitui un element esențial pentru toate viitoarele acorduri comerciale ale UE. Politica comercială ar trebui să asigure schimburi comerciale nedistorsionate, echitabile și să încurajeze investițiile în materii prime de care are nevoie economia UE pentru tranziția verde ; în același timp, pot fi penalizate practicile dăunătoare, precum exploatarea ilegală a pădurilor, pot fi intensificate cooperarea internațională în domeniul reglementării, promovarea standardelor UE și eliminarea barierelor netarifare în sectorul energiei regenerabile. Toate substanțele chimice, materialele, produsele alimentare și alte produse introduse pe piața europeană trebuie să respecte pe deplin reglementările și standardele UE relevante. UE ar trebui să-și folosească expertiza în reglementarea „ecologică” pentru a-și încuraja partenerii să elaboreze reguli similare, facilitând astfel comerțul și îmbunătățind protecția mediului și atenuarea schimbărilor climatice în aceste țări.

Tranziția spre energie curată

În martie 2020, Comisia era așteptată să adopte o strategie pentru a aborda provocările a două transformări majore pe care și le-a asumat : cea ecologică și cea digitală. Împreună cu economia circulară, acestea vor contribui la modernizarea economiei UE. Un obiectiv-cheie al noii politici este stimularea dezvoltării piețelor pentru produse neutre din punct de vedere climatic și rezultate din economie circulară, în UE și dincolo de granițele Uniunii. Planul de acțiune pentru economia circulară va include o politică pentru „produse durabile” pentru a sprijini proiectarea circulară a tuturor produselor pe baza unei metodologii și principii comune. Se va acorda prioritate reducerii și reutilizării materialelor înainte de reciclarea acestora. Vor fi încurajate noi modele de afaceri și stabilite cerințe minime pentru a preveni introducerea pe piața UE a produselor dăunătoare pentru mediu.

Aceste acțiuni vor viza în special sectoare care consumă resurse, precum textile, construcții, electronice și materiale plastice. Comisia va urmări strategia din 2018 privind materialele plastice, concentrându-se, printre altele, pe măsuri de combatere a unor micro-plastice adăugate în mod intenționat și a degajărilor neintenționate de materiale plastice, de exemplu din materiale textile și abraziune a anvelopelor. Comisia va elabora cerințe pentru a se asigura că toate ambalajele din UE sunt reutilizabile sau reciclabile într-un mod viabil din punct de vedere economic până în 2030, va dezvolta un cadru de reglementare pentru materialele plastice biodegradabile și bio și va pune în aplicare măsuri privind materialele plastice de unică folosință.

Planul de acțiune a economiei circulare va include, de asemenea, măsuri care să încurajeze întreprinderile să ofere și să permită consumatorilor să aleagă produse reutilizabile, durabile și reparabile. Firmele vor trebui să aibă în vedere „dreptul de a fi reparat” și vor elimina uzura morală încorporată a dispozitivelor, în special electronice.

Comaniile care au „revendicări ecologice” ar trebui să le justifice pe baza unei metodologii standard pentru a evalua impactul lor asupra mediului. Comisia își va intensifica eforturile de reglementare și non-reglementare pentru a face față cererilor ecologice false.

O politică durabilă de produs are, de asemenea, potențialul de a reduce semnificativ deșeurile. În cazul în care deșeurile nu pot fi evitate, valoarea economică trebuie recuperată și trebuie evitat sau minimizat impactul asupra mediului și asupra schimbărilor climatice. Aceasta necesită legislație nouă, inclusiv obiective și măsuri pentru combaterea ambalajelor excesive și a generării de deșeuri. Aceasta necesită o cooperare mai profundă între lanțurile de valoare, ca în cazul Alianței Circulare Plastice. Comisia va avea în vedere cerințele legale pentru a stimula piața materiilor prime secundare cu conținut reciclat obligatoriu (de exemplu pentru ambalaje, vehicule, materiale de construcție și baterii)

Promovarea de noi forme de colaborare cu industria și investițiile în lanțurile de valoare strategice sunt esențiale. Legislația (inițial preconizată spre a fi înaintată de CE în 2020) va asigura, în cazul lanțului de valoare pentru baterii, că acesta să fie sigur, circular și durabil pentru toate tipurile de baterii, inclusiv pentru cele necesare pieței în expansiune a vehiculelor electrice.